

[Handelsministeren.]

delsorganisation GATTs auspici er truffet arrangement vedrørende udviklingslandenes eksport af bomuldstekstiler.

Ligesom vi i det hele taget tilstræber den størst mulige frigørelse af importhandelen, forudsat at den sker på rimelige vilkår, må vi interessere os for, at dansk eksport arbejder under bedst mulige betingelser. Da det over for lande, der anvender importrestriktioner som handelspolitisk instrument, er rimeligt at kunne benytte samme midler for at fremme eksporten til sådanne lande, foreskriver lovforslagets bestemmelse om restriktionernes afvikling, at handelspolitiske interesser ikke må være til hinder herfor.

Under behandlingen i det høje ting sidste efterår af forslaget til den gældende lov blev det synspunkt gjort gældende, om man ikke kunne nøjes med at bemyndige handelsministeren til at træffe importregulerende foranstaltninger til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet. Jeg er naturligvis enig i, at også dette hensyn må sætte en grænse for restriktionernes afvikling, således som det også er anført i lovforslaget, men jeg går samtidig ud fra, at det er den almindelige opfattelse i dette høje ting, at man ikke uden alvorlig skade for vort erhvervsliv kunne lade denne begrundelse være eneafgørende for, om restriktionerne skulle afvikles eller ej. Dertil er der universelt nået for lidt i henseende til nedbrydning af handelskranker.

De hensyn, der kan give anledning til overvejelse om forudsætningerne for afviklingen af importreguleringen, må også kunne motivere indførelse af nye importregulerende foranstaltninger, og lovforslagets § 3 giver da også mulighed herfor. Forhåbentlig vil denne adgang til at indføre restriktioner aldrig få nogen større betydning, men hjemmelen er nødvendig, hvis der i givne situationer skal være mulighed for effektivt at varetage vitale danske erhvervsinteresser. Hjemmelen kan endvidere have den værdi, at man i bevidstheden om, at man kan genindføre importregulering, hvis det skulle gå galt, kan tillade sig at disponere med lidt større frimodighed med hensyn til en udvidelse af den frie importadgang, end tilfældet ellers ville være. I øvrigt oprettholder lovforslaget bestemmelsen i den gæl-

dende lov om, at overførelse af varer til bunden liste kun kan gennemføres med tilslutning eller — i akutte situationer — underretning af folketingets valutaudvalg.

Til de øvrige bestemmelser i lovforslagets andet kapitel vil jeg knytte enkelte kommentarer.

Lovforslagets § 4 giver bl. a. adgang til opkrævning af et ekspeditionsgebyr for udfærdigelse af indførselsbevillinger, og bestemmelsen er i realiteten identisk med den gældende lovs § 3, stk. 2, dog at gebyrets maksimum ikke kan overstige de for tiden gældende 2½ promille.

Pr. 1. april 1964 indførtes den nyordning, at kravet om gebyr ved udstedelsen af indførselsbevillinger til import af varer fra ikke-frilistelande faldt bort, når det drejer sig om varer, der var liberaliseret ved import fra frilisteområdet. Tanken herom blev vel modtaget af det høje ting under behandlingen sidste efterår af forslaget til den gældende lov, og når jeg nu finder anledning til at drage denne ændring frem, er det, fordi man i handelsministeriet i mellemtiden er blevet opmærksom på, at lovbestemmelsen måske kan læses således, at den ikke giver hjemmel til at lade visse typer indførselsbevillinger være gebyrfr. Jeg går imidlertid ud fra, at det høje ting kan godtage, at hjemmelen til nyordningen er dækket ved formuleringen i den gældende lov, og jeg har derfor ikke ment at burde ændre den.

I lovforslagets § 6 er med samme motivering som for importreguleringen de valutारiske hensyn, der efter gældende lov kan begrunde eksportregulerende foranstaltninger, erstattet med handelspolitiske hensyn. I øvrigt indeholder lovforslagets bestemmelse ingen realitetsændringer. Det er nødvendigt at tilvejebringe hjemmel for en eksportregulering ud fra handelspolitiske synspunkter, idet det ellers ville være udelukket f. eks. at administrere bilaterale handelsaftaler eller samhandelen med lande, med hvilke betalinger afvikles i ikke-konvertibel valuta. Det kan også ud fra en handelspolitisk vurdering være en hensigtsmæssig disposition, at man fra dansk side frivilligt påtager sig at regulere eksporten af en eller anden vare til et bestemt marked, såfremt der er grundlag for at formode, at en ukontrolleret eksport ville skabe vanskeligheder